

5 grudnia 1929 r.

2

A 01 f 15/02

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ OPIS PATENTOWY

Nr 10892.

Kl. ~~45 e 5.~~

45 e 15/02

Alwin Heinisch
(Langenbrück, Niemcy).

Prasa do słomy przy młocarniach.

Zgłoszono 11 lipca 1928 r.
Udzielono 10 sierpnia 1929 r.

Jak wiadomo słoma, wychodząca z młocarni, jest zwykle nastroszona i zajmuje z tego powodu wiele miejsca. W wielu przypadkach jest więc konieczne stłaczać słomę zapomocą pras.

Ponieważ słoma jest jednak zabierana często do własnego użytku, a prasowanie jej wymaga stosowania drogich maszyn, więc w takich przypadkach rezygnuje się wogóle z prasowania słomy. Z braku odpowiedniego schowania, słoma jest często przechowywana w miejscach, niedostatecznie zabezpieczonych od wpływów atmosferycznych, co powoduje zniszczenie i zepsucie dużych ilości słomy.

Ta niedogodność może być usunięta stosownie do wynalazku w ten sposób, że

do młocarni zostaje dołączona skrzynia zbiorcza, do której zostaje wciskana słoma, spadająca z przetrząsacza, zapomocą zębów, zagiętych ku przodowi i osadzonych na końcach ramion przetrząsacza; wciskanie to trwa tak długo, aż słoma zostanie dostatecznie sprasowana. Wylot skrzyni jest zamknięty ruchomą ścianką, wykonaną z łąt, wobec czego ściśniętą dostatecznie słomę można usuwać ze skrzyni.

Stłaczanie słomy w skrzyni nie wpływa szkodliwie na działanie przetrząsacza i jego napędu, ma zaś tę dobrą stronę, że przetrząsacz pracuje równomiernie i bez hałasu.

Sprasowana słoma może być przechowywana w miejscu odpowiedniem, w któ-

rem zmiany pogody nie mogą wpływać na jej stan, przez co nie powstają żadne straty.

Na rysunku jest przedstawiony przykład wykonania skrzyni zbiorczej, dołączonej do młocarni, przy czem fig. 1 jest przekrojem podłużnym skrzyni, a fig. 2 jest widokiem tejże z tyłu.

Przy wylocie młocarni *a* jest przymocowana skrzynia zbiorcza *b* zapomocą haków *c* lub tym podobnych środków. Skrzynia *b* jest nachylona ku dołowi i oparta na podstawkach *d*. Dno skrzyni *b* jest zrobione z łat *e*, ułożonych obok siebie. Wylot skrzyni *b* jest zamykany ścianką *f*, składającą się z pojedynczych łat i umocowaną na dźwigniach *g*, osadzonych ruchomo po obu stronach skrzyni *b*. Ścianka *f* po podniesieniu zostaje oparta zapomocą kątownika *h* na osłonie młocarni (fig. 1).

Na końcach ramion *i* przetrząsacza, zwróconych ku skrzyni *b*, są osadzone pomiędzy zębami zwykłemi ostrza *I*, *II*, przedstawione względem siebie i nachylone ku przodowi, których długość wynosi np. około 10 cm. Do sita *k* przetrząsacza są przymocowane zaostrome łapy *l*, których końce są ścięte ukośnie. Końce łap *l* wsuwają się pomiędzy łaty *e* dna skrzyni i w ten sposób ugniatają słomę.

Przy puszczeniu w ruch młocarni wylot skrzyni *b* zostaje zamknięty ścianką *f*,

wobec czego słoma, zrzucona z przetrząsacza *i* do skrzyni *b*, zaczyna się w niej skupiać. Ostrza *I* i *II* stłaczają słomę w skrzyni *b*.

Równocześnie łapy *l*, osadzone na sitce *k* przetrząsacza, ubijają słomę w dolnej części skrzyni, przez co słoma zostaje najpierw sprasowana w dolnej części skrzyni, dalsze zaś ubijanie słomy jest dokonywane przez ostrza *I* i *II*. Następnie unosi się ściankę *f* ku górze i usuwa się sprasowaną słomę, a następnie wiąże. Niezbędne stłoczenie słomy można ustalić na podstawie ilości omlóconych snopków.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Prasa do słomy przy młocarniach, znamienna tem, że składa się ze skrzyni (*b*), przyczepionej do młocarni, i ostrzy (*I* i *II*), osadzonych na końcach każdego z ramion (*i*) przetrząsacza i wtłaczających słomę do skrzyni (*b*).

2. Prasa według zastrz. 1, znamienna tem, że jest wyposażona w łapy (*l*), przymocowane do sita (*k*) przetrząsacza i wsuwające się pomiędzy łaty dna skrzyni (*b*).

Alwin Heinisch.
Zastępca: I. Myszczyński,
rzecznik patentowy.

